

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.016/2025/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghe dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

ifj. Dr. Auner Tamás ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Sipos Balázs Benedek Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: Dr. Sipos Balázs Benedek ügyvéd)

A per tárgya:

Kártérítés és sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.025/2024/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 15.M.70.070/2022/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.025/2024/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.750 (harmincegyezer- hétszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az 585.400 (ötszáznyolcvanötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2019. április 24-től határozatlan időtartamú, heti 40 órás, teljes munkaidős közalkalmazotti jogviszonyt létesített az alperesnél konyhai kisegítő munkakörben. Munkakörébe tartozott a konyhán kannákba kitöltött tea kiszállítása az egyes osztályokra.

[2] A felperes közalkalmazotti jogviszonyának létesítésekor érvényes, a 2018. április 19-én kelt, név5 által kiadott elsőfokú orvosi véleménye szerint 50%-os össz-szervezeti egészségkárosodásban szenvedett, egészségi állapotát 50%-ra értékelték. A felperest a munkaköri orvosi alkalmassági vélemény alkalmasnak minősítette a munkavégzésre azzal a korlátozással, hogy 10 kilogrammnál nehezebbet nem emelhetett és a kényszertartást kerülnie kell.

[3] A felperes már 2019. novemberében mozgásszervi problémákkal küzdött, elment házi orvosához, mert rendellenes fájdalmat érzett a derekában, ambuláns kezelésben részesült, injekciózták, 2 hetet táppénzen volt. 2019. december 24-től 2019. december 31-ig folyamatosan dolgozott, azonban mindvégig nevű injekciós kúrát kapott, munkatársainak gerincfájdalmai felerősödéséről panaszkodott.

[4] Az alperesi intézményben 2019. december 24-én a délutáni műszakban (11-től délután 19 óráig) a felperes és név2 dolgoztak.

[5] A felperes 2020. január 1-jén reggel az erős fájdalmai miatt már nem bírt felkelni. Ezt követően 2020. január 4-én MR vizsgálaton esett át, melynek eredményeként megállapították, hogy a 11-es és a 3-as csigolyáján kompresszió látható, mindkét csigolyatest magassága közepes fokban csökkent, felső zárólemezen behuppanás látható. A felperes ekkor táppénzre ment, és gyógykezeléseken esett át. A táppénzes állománya 2020. július 1. napján szűnt meg, ekkor közalkalmazotti jogviszonyát is megszüntették.

[6] név5nak 2023. április 26-ai vizsgálatról készült összefoglaló véleménye szerint a felperes egészségi állapota 2021. áprilisában 47%, míg össz-szervezeti egészségkárosodása 53% volt. Ezen szakértői vélemény – időpont megjelölés nélkül – rögzítette a felperes

csigolya összeroppanását. A felperes a háztartási munkák elvégzésében akadályozott, ápolásra, gondozásra szorul.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[7] A felperes a keresetében a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest rendszeres jövedelempótló kártérítés jogcímén havi 94.500 forint, háztartási kisegítő költségtérítése jogcímén havi 60.000 forint, továbbá 4.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Módosított keresetében a rendszeres jövedelempótló járadék igényét 2020. július 01-től 2022. február 28-ig terjedő időszakra 756.000 Forintban jelölte meg.

[8] A felperes kereseti kérelmét azon tényállítására alapította, hogy 2019. december 24. napján délután, az alperesnél történt munkavégzése során felemelt egy teli 20 literes kannát, amelyről azt feltételezte, hogy csak 10 liter tea van benne. Felrakta a kannát egy zsúrkocsira, mely mozdulat következtében többszörös gerinccsigolya-összeroppanás érte. Állította, hogy az eset alkalmával egyedül volt beosztva, segítséget nem kapott és nem is kérhetett senkitől. Hangsúlyozta, hogy a munkáltatóval egyeztetett megállapodás alapján ő 5 kg-os súlynál többet nem emelhetett volna, azonban az alperesi munkaszervezés miatt erre mégis rákényszerült, és ez okozta a súlyos egészségkárosodását.

[9] Az alperes a kereset elutasítását, valamint perköltsége megtérítését kérte. Vitatta, hogy a felperest munkahelyi baleset érte. Kérte figyelembe venni, hogy a felperes egészségi állapota már a közalkalmazotti jogviszony létesítése előtt sem volt kifogástalan. Hivatkozott arra is, hogy a felperes 2019. december 24-e után még több napon át dolgozott, amire nem lett volna képes, ha az általa előadottak szerinti időpontban és módon munkahelyi balesetet szenved és annak következményeként két gerinccsigolyája is összeroppan.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[10] A Szolnoki Törvényszék a 15.M.70.070/2022/27. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest 50.800 forint perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a felmerült 336.800 forint eljárási illeték, és 10.028 forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

[11] Az elsőfokú bíróság a jogvitát a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (3) bekezdése és 83. §-a alapján alkalmazandó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdése és az Mt. 9. §-a alapján – eltérő rendelkezés hiányában – alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42-54. §-ai alapján bírálta el.

[12] Ítéletének indokolásában elsődlegesen a felperes egészségkárosodása, mint a felperest ért kár és a munkaviszonya közötti okozati összefüggés fennállását vizsgálta. Ennek során figyelembe vette: a felperes a per során személyesen többször úgy nyilatkozott, hogy saját maga sem tudja teljes bizonyossággal, hogy a gerinccsigolya sérülése pontosan miből fakad, lehetségesnek találta, hogy már korábban kialakult a sérülés. A fájdalomcsillapító nevű

injekció kúra már 2019 novemberében megkezdődött, e gyógykezelés így nem köthető a 2019. december 24-i időpontra vonatkozóan állított egészségkárosodásához.

[13] A tanúként meghallgatott munkatársak nyilatkozatait értékelve a bíróság azt hangsúlyozta, azok nem terjednek ki arra, hogy a felperes gerinccsigolya összeroppanása az általa állított rossz mozdulatból, egy téskanna felemelésből fakadt.

[14] név5 összefoglaló orvosi véleményei csak azt bizonyították, hogy a felperes állapota 2018. április 18. és 2021. áprilisa közötti időszakban folyamatosan romlott, arra azonban ezek a bizonyítékok nem alkalmasak, hogy az egészségromlás és a munkaviszony közötti összefüggést igazolják.

[15] név2 tanúvallomásával bizonyítottnak látta, hogy az említett napon a felperes nem egyedül dolgozott, a számára előírt – orvosi alkalmassági véleménnyel igazoltan nem 5, hanem 10 kg-os – emelés-korlátozás betartása érdekében lehetősége lett volna az egyidejűleg beosztott munkatárs segítségének igénybevételére.

[16] A bíróság a perben felvett bizonyítás eredményét összességében úgy értékelte, a felperes nem tudta bizonyítani a kára és a munkaviszonya közötti okozati összefüggést, illetve, hogy az alperes őt személyiségi jogában megsértette, ezért kereseti kérelmei jogalapjuk tekintetében megalapozatlanok.

[17] A bíróság a továbbiakban részletes számítással vezette le a pervesztes felperes perköltség fizetési kötelezettségét, melynek meghatározása során 5 614 000 forint pertárgyértékből indult ki.

[18] A felperes fellebbezése alapján eljáró Szegedi Ítéltábla az Mf.I.40.025/2024/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 30.000 forint másodfokú eljárási költség megfizetésére és megállapította, hogy a le nem rótt 449.120 forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

[19] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a Pp. 369. § (3) bekezdésében szabályozott felülbírálati jogkörrel összefüggésben kiemelte, hogy a fél részéről nem elegendő a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére általánosságban hivatkozni, hanem konkrétan kell megjelölni, hogy a bíróság milyen bizonyítékból vont le okszerűtlen következtetést, illetve milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető az ítélet megalapozottnak. Rámutatott arra, hogy a másodfokú bíróság csak akkor módosíthatja, vagy egészítheti ki a tényállást, ha a bizonyítékok értékelése a Pp. 279. §-át sértő módon nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis annak eredményeként az elsőfokú bíróság nem juthatott volna az általa megállapított eredményre, ellenkező esetben a másodfokú bíróság a tényállást akkor sem bírálhatja felül, ha maga egyébként a bizonyítékok mérlegelése alapján más következtetésre jutott volna.

[20] Hangsúlyozta, hogy a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírálati jogkörben eljárva, a tényállás módosítására vagy kiegészítésére a másodfokú eljárás keretében lefolytatott bizonyítás eredményeként kerülhet sor, amit azonban csak a felek által előterjesztett releváns tényekre vonatkozó indítványa alapján rendelhet el. A felperes ugyanakkor ilyen nyilatkozatot nem tett. Fellebbezésében ugyan indokolatlannak nevezte az igazságügyi orvosszakértő kirendelésére irányuló indítványa mellőzését, azt azonban nem kérte, hogy a másodfokú bíróság folytassa le a bizonyítást és új indítványt sem terjesztett elő, ezért bizonyítás lefolytatására, vagyis a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására nem kerülhetett sor.

[21] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkörhöz tartozóan, a munkaviszonya és a csigolya összeroppanásban megnyilvánuló egészségkárosodása közötti okozati összefüggés megállapítását hiányolta. E körben – a felperesi álláspont szerint - a tényelőadását

alátámasztó név², név³ és név⁴ tanúk vallomásaira, valamint a jelenléti ív és a messenger beszélgetések okszerűtlen értékelésére hivatkozott.

[22] Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított perdöntő jelentőséget annak, hogy a felperes több alkalommal bizonytalanul nyilatkozott arról, hogy egyáltalán a munkavégzéséhez kapcsolódott-e a kialakult egészségkárosodása. Helytálló az a következtetése is, hogy ellentmondásosan nyilatkozott a nevű injekciók szükségességét eredményező körülményről. Ezek fényében pedig nem volt kifogásolható, hogy a felperes által állított balesetről közvetlen tapasztalattal nem, csak közvetett, végsősoron a felperestől származó információkkal rendelkező tanúk vallomását nem tekintette kellő bizonyító erejűnek.

[23] A másodfokú bíróság érvelése szerint a bizonyítás eredményét az sem teszi okszerűtlenné, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a javított jelenléti ívet és a becsatolt messenger üzeneteket. Nincs ugyanis jelentősége, hogy név² 2019. december 24-én a felperes által állított baleset idején dolgozott-e. Más, a felperes által nem támadott tanúvallomások szerint ugyanis a többi férfi dolgozó is rendszeresen segített a nehezebb edények emelésében, tehát név² távollétéből nem lehet kétséget kizáróan arra következtetni, hogy a felperes megemelt, illetve kénytelen volt megemelni egy számára előírt alkalmassági korlátot meghaladó súlyú edényt. Rámutatott továbbá arra, hogy a messenger üzenetek a perbeli balesetre vonatkozóan semmilyen adatot nem tartalmaztak. Mindezek alapján a felperes által hivatkozott körülmények nem eredményezhették, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítse. Rámutatott arra is, hogy az alapul szolgáló tényekkel kapcsolatos határozott, egyértelmű tényelődás és eredményes bizonyítás hiányában szakértői bizonyításra sem kerülhetett sor. A felperes ezzel kapcsolatos kifogása nemcsak a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontjával kapcsolatban, hanem az előbbieik miatt sem volt vizsgálható.

[24] Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és az alperes kereset szerinti marasztalását, továbbá felülvizsgálati perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 166. § (1) bekezdésébe, továbbá a Pp. 263. § (1) bekezdésébe ütközően jogsabálysértő.

[26] A felperes elsődlegesen azt kifogásolta, hogy az első- és másodfokú bíróság nem vette figyelembe az általa bizonyított összes körülményt, illetve mérlegelési jogkörében megállapított tényeket alapul véve helytelen következtetésre jutott, amikor nem állapított meg összefüggést az őt ért kár, azaz a sérülés és a munkaviszonya között. Álláspontja szerint a perben beszerzett bizonyítékokból és a lefolytatott bizonyításból egyértelműen megállapítható az összefüggés: a munkavégzés közben történt rossz emelés és az abból fakadó gerinccsigolya összeroppanása között.

[27] A felperes hangsúlyozta, hogy a Pp. 263. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas. Az új Pp. változatlan alapelve a bizonyítási szabadság. Ennek során egyértelműen elkülöníti a felek tényelődásait a perben rendelkezésre álló bizonyítékoktól, amelyet a korábbi törvény

szövegezésbeli pontatlansága miatt kialakult jogértelmezési zavarok megszüntetésének szándékával az új Pp.-re vonatkozó T/11900 számú törvényjavaslat indokolása is megerősít. Ennek alapján a fél saját előadása nem lehet egyben a fél előadásának a bizonyítéka.

[28] A felülvizsgálati érvelés szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felperesi tényelőadással és az azt mindenben alátámasztó név², név³ és név⁴ tanúvallomásával, valamint az egyéb okirati bizonyítékokkal szemben csupán az alperesi tényelőadás állt, amelyet azonban semmilyen egyéb bizonyíték nem támasztott alá. Sérelmezte, hogy az első- és másodfokú bíróság a javított jelenléti ívet, valamint a becsatolt messenger beszélgetések tartalmát indoklás nélkül nem vette figyelembe, továbbá a tanúvallomásokat is okszerűtlenül értékelte, ezért jogi következtetése is megalapozatlan.

[29] Álláspontja szerint a bíróságok indokolatlanul mellőzték az igazságügyi orvosszakértő kirendelését, ugyanis az egyértelműen igazolta volna a felperest ért kárt és a munkaviszony közötti okozati összefüggést.

[30] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[31] A felperes felülvizsgálati kérelme a következők szerint megalapozatlan.

[32] A Kúria a felülvizsgálat során a Pp. 423. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn

[33] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottn van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása, és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból, a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a munkáltató kártérítési felelősségének általános szabályát rögzítő Mt. 166. § (1) bekezdésének és a tényállás szabad megállapításának elvét rögzítő Pp. 263. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott.

[35] Az Mt. 166. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt.

[36] A munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló – a Kúria számos precedens határozatával megerősített (legutóbb: Mfv.VIII.10.016/2023/4.) - 1/2018.(VI.25.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) I.1. pontja a fenti jogszabály rendelkezése alapján rögzíti, hogy a munkáltató kártérítési felelőssége a munkavállalója egészségkárosodása miatt keletkezett kárért akkor áll fenn, ha az a munkaviszonnyal összefügg. A munkavállaló bizonyítja a munkaviszony fennállását, a kárát, továbbá a kárnak a munkaviszonnyal való okozati összefüggését. A munkaviszonnyal összefüggés akkor állapítható meg, ha a felek

között munkaviszony áll, vagy állt fenn és a munkavállalót ért kár valamilyen formában összefüggésben áll e jogviszonnyal.

[37] A KMK vélemény 1. pontjához fűzött indokolás szerint a „munkaviszonnyal összefüggés” a felek között fennálló, vagy fennállt munkaviszony, és a kárnak e jogviszonnyal való összefüggése a munkaviszonyból folyó valamely tevékenység (magatartás, mulasztás) és a károsodás közötti kapcsolat alapján állapítható meg. A munkaviszonnyal összefüggés különösen az alábbi esetekben állhat fenn: a munkaszerződésben meghatározott feladatok ellátása, a munkáltató utasításának teljesítése, ideértve a munkavégzéshez szükséges előkészületet; a munkavégzéstől elválaszthatatlan tevékenység; a személyes szükségletek kielégítése; a helyzetváltoztatás, közlekedés a munkahelyen.

[38] Az eljáró bíróságok a jogszabály rendelkezése és a következetes bírói gyakorlatot összefoglaló KMK véleményben foglaltak alapján helytállóan állapították meg, hogy a perben a felperesnél bekövetkezett egészségkárosodás munkaviszonnyal való okozati összefüggését a felperes érdekében állt bizonyítani (Pp. 265. § (1) bekezdés).

[39] Ennek során helytállóan indultak ki a felperes saját – a keresetlevélben és a tárgyalásokon szóban – megtett nyilatkozataiból, amelyek a bizonyított egészségkárosodás – csigolya összeroppanás – bekövetkezése időpontjának körében ellentmondást tartalmaztak.

[40] A felperes a keresetlevelében és az első perfelvételi tárgyaláson megtett nyilatkozatában még határozottan állította, hogy állapota a december 24-én történt 20 literes teáskanna megemelését követően jelentősen romlott, ezt követően – 2020. január 1-től – már az ágyból sem tudott felkelni. A tárgyalás berekesztését megelőzően megtett utolsó nyilatkozatában azonban maga is bizonytalan volt az okozati összefüggéssel kapcsolatban, amikor azt állította, hogy „Már előtte is fájt a derekam, lehet már akkor is volt egy törés, amikor megemeltem ezt a badellát, nem tudom, ki tudja ezt, de az biztos, hogy utána már nagyon fájt a derekam. Azért állítom azt, hogy én akkor sérültem meg, amikor megemeltem ezt a teás bödönt, mert én csak nevű injekciókkal tudtam utána meglenni, 12 óráig hatott, egy-egy nevű injekció, igaz, hogy ezt már előtte is kaptam”.

[41] Az állapotrosszabbodás kezdő időpontjának meghatározása mellett nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy a felperes 2019. novemberében már mozgásszervi problémái miatt ambuláns kezelésben részesült, injekció kúrát írtak elő számára és 2 hétig emiatt táppénzes betegállományban is volt. Nem volt vitatott az sem, hogy a felperes december 24-ét követően még tovább dolgozott az alperesnél, saját elmondása szerint állapota 2020. január 1-én érte el azt a súlyossági fokot, hogy már nem tudott felkelni. Evvel összefüggésben ugyanakkor azt is elmondta, hogy „az utolsó napig úgy húztam ki, hogy már lehet, hogy volt egy törésem és én folyamatosan nevű injekciót kaptam, gyakorlatilag 24-e után is” (11. számú jegyzőkönyv 2. bekezdés). Ezen adatok és állítások alapján ítéleti bizonyossággal nem vonható le következtetés arra, hogy a felperes állapota az általa hivatkozott „megemelést” követően súlyosbodott, figyelemmel arra is, hogy a felperes perben tett nyilatkozata szerint a nevű injekciós kezelése is ebben az időpontban fejeződött be (11. számú jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés). A derékfájás fokozódását név2 is cáfolta, amikor tanúvallomásában úgy nyilatkozott: „December 24-e után is dolgozott még a felperes, mindig rajta volt ez a derékkötő, de nem panaszkodott, nem beszéltünk arról, hogy mi történt 24-én” (16. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés).

[42] Tény továbbá az is, hogy a december 24-én történeteket a felperes a munkahelyen azonnal nem jelezte, baleseti jegyzőkönyv felvételét akkor és – bizonyítottan – később sem kérte, a baleset rögzítésének elmulasztásával összefüggő panaszt, vagy bejelentést a munkavédelmi hatóságnál nem tett.

[43] A meghallgatott tanúk egyike sem észlelte közvetlenül a felperes által hivatkozott „munkahelyi balesetet”, azok pedig akik hallottak róla, értesülésüket a felperestől szerezték, aki utóbb már szintén bizonytalan volt az okozati összefüggés kérdésében. A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben ezért a jogerős ítélet nem ellentétes a Pp. 263. § (1) bekezdésével sem, mert a tényállás megállapítása éppen a felperes bizonytalan nyilatkozatán és a közvetlen bizonyítékok hiányán alapult. Amennyiben a fél maga sem tesz egyértelmű és következetes nyilatkozatot arra nézve, hogy az egészségkárosodását súlyosbító sérülése a munkavégzés közben, azaz munkaviszonyával összefüggésben keletkezett, ennek megállapítását a felperestől tudomást szerző tanúk állítása sem támaszthatja alá.

[44] A KMK vélemény I.2. pontjához fűzött indokolás szerint munkaviszonnyal összefüggés hiányában az okozati összefüggés vizsgálata szükségtelen, ezért az eljáró bíróságok megalapozottan döntöttek a bizonyítási eljárás lezárásáról, az orvosszakértő kirendelésének mellőzéséről.

[45] A munkaviszonnyal összefüggés bizonyításának sikertelensége a felperes terhére esik, ezért a Kúria a felperes keresetének elutasítását helybenhagyó jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[46] Amennyiben a fél maga sem tesz egyértelmű és következetes nyilatkozatot arra nézve, hogy az egészségkárosodását súlyosbító sérülése a munkavégzés közben, azaz munkaviszonyával összefüggésben keletkezett, ennek megállapítását a felperestől tudomást szerző tanúk állítása sem támaszthatja alá.

Záró rész

[47] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjban jelentkező felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és 4. § (1) bekezdése alapján általános forgalmi adó (ÁFA) felszámításával állapította meg. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy a Kúrián tárgyalás nem volt, a felülvizsgálati ellenkérelem terjedelme mindössze fél oldal és kizárólag az alperes felülvizsgálatinyilatkozatát tartalmazza.

[48] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel, a le nem rótt fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[49] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[50] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró